

צ'ון תורני שכונ'י

בעזה"ת אגדתה של תורה

גליון 718

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח"י יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

חג הסוכות

ולקחתם לכם ביום הראשון ראשון לחשבון עוונות (מדרש תנחומא)

בפתח האהל

"בסוכות תשבו שבעת ימים"

סוכה נפלאה היתה לו לרבי דוד מלעלוב סוכת פלאים ממש, אשר הייתה עשויה עצים מגולפים בסימניהם של שנים עשרה השבטים. בכל שנה באו רבים מבני ירושלים בימי חול המועד לחזות בסוכתו הנפלאה של רבי דוד. שנה אחת עברה השמועה מפה לאוזן: השנה בנה רבי דוד סוכה רגילה! מה היום מיומיים?! מדוע? – שאלו איש את רעהו – מדוע השנה לא בנה רבי דוד את הסוכה המפוארת כמידי שנה? לאיש לא הייתה תשובה לכך ורבי דוד עצמו לא היה מוכן להשיב ונשאר הדבר בגדר תעלומה. עד שבמקרה נודע הדבר מפיו של חייט עני... חייט עני היה ר' זלמן, מתגורר היה בצריף רעוע מט לפול בקצה העיר, ובבית אין כל. שנה אחת הגיע חורף קשה רוחות עזות נשבו בחוף ובבית פנימה קור עז. מפאת הקור חלה בנו בדלקת ראות קשה. הרופא שבא לראות את הילד נפעם ממצב הבית הדל ואמר: דעו לכם, עליכם לחמם את הבית! הדליקו אש בתנור אם לא תעשו כן – מצבו של הילד יחמיר מה אעשה? – חשב ר' זלמן בליבו – מהיכן אקח כסף כדי לקנות עצי הסקה כדי לחמם את הבית? לפתע נכנסה מחשבה בליבו: שמא אלך לרבי דוד אולי יעזור לי. התעטף רבי זלמן במעילו המרופט והלך ברוח הסוערת לביתו של רבי דוד. מה רצונך ר' זלמן? – שאל רבי דוד – מדוע זה באת אלי בלילה כה סוער? עזור נא לי רבי – אמר ר' זלמן – בני חולה בדלקת ראות וזקוק אני לכסף כדי לקנות עצי הסקה לחמם את ביתי הקר. שמע רבי דוד את צרתו של החייט ומצחו נחרש קמטים. לפתע אורו עיניו. המתן! – כך אמר – כסף אולם אין לי אבל עצים יש לי... נטל רבי דוד את המסור וניסר את עצי הסוכה שבביתו, ערס אותם לערימה גדולה והניחם לפני ר' זלמן. הא לך – אמר רבי דוד – חמם את הבית והי' ישלח רפואה שלימה לבנך... וכך היה...

חג שמח
ושבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

שח הרה"ק תפארת שלמה מרדאמסק זצ"ל בדרך צחות, הנה בימי הדין כשהשטן מקטרג ומביא לפני בית דין של מעלה צרורות חטאים ופשעים של עם ישראל, טוענים כנגדם מליצי היושר, שכל החטאים בטעות היו, שכן היצה"ר פיתה אותם בדברי שקרים ותרמית להאמין כי אין אלו עבירות כלל, וישראל בתמימות האמינו לו ונתפתו לו, ואז בא השטן הוא היצה"ר, וטוען כנגדם, אל תחשבו שהם תמימים כל כך, הבה ונראה אם בדרכי המסחר, הם ג"כ כך תמימים ונותנים לרמות עצמם במקח וממכר, אדרבה תנסו להרבות על המחירים ותראו איך הם עומדים על המקח, ואי אפשר לרמות אותם, ורק במצוות ועבירות הם כל כך תמימים, ופסק הדין יוצא שנמתין מספר ימים, להיווכח איך הוא באמת אם בני ישראל הם תמימים וקלי אמונה רק כשבאים לקנות עבירותיו של היצה"ר או שהם קלי אמונה גם במקח וממכר. הנה בין יוה"כ וסוכות בני ישראל קונים ארבעה מינים, משלמים עבורם סכומים עצומים, וכשבאים לביהכ"נ באתרוגיהם ולולביהם, נסתמו טענותיו של השטן. בוא וראה אומרים לו, הרי לפניך ארבעה מינים אלו, צא והיווכח מה מחירם בשוק הגוים, צא ותראה אם תקבל עבורם בשוק יותר מפרוטות ספורות, והרי היהודים האלו שלמו עבורם כסף מלא, כפלי כפלים משווים האמתי, הנה אתה רואה שאפשר לרמות אותם, ובכן גם בעבירות נתפסו כפי שפיתית אותם בחלקת לשונך. וזה "ולקחתם לכם ביום הראשון", הלולב והאתרוג כל ארבעת המינים, הם שמכריעים את החשבון, העוונות והפשעים נמחקים, וחשבון חדש מתחיל מאז, ולקחתם לכם ביום הראשון, ראשון הוא לחשבון עוונות. בזה אפשר ליישב למה רמזה התורה ראשון לחשבון עוונות דייקא במצות לולב ולא במצות סוכה.

זמנ'י השבת
הדלקת נרות **6:07**
מוצאי שבת **7:04**
נא לשמור על קדושת הגליון **7:40**
אין לקרוא בשעת התפילה

אָהַל הַהִלְלוּת

יעלה ויבוא בתפילה

כידוע, בימי חג הסוכות, מוסיפים בתפילת העמידה ובברכת המזון "יעלה ויבוא", כמו שמודפס בסידורים. ומי ששכח להזכיר "יעלה ויבוא" בחול המועד בתפילה, עליו לחזור ולהתפלל שנית.

יעלה ויבוא בברכת המזון

מי ששכח להזכיר "יעלה ויבוא" בברכת המזון של ליל חג הסוכות, הדין הוא שאם נזכר בברכת "בונה ירושלים", לאחר שאמר "ברוך אתה ה'", ולא סיים עדיין "בונה ירושלים", יאמר "למדני חקיד" ויחזור לאמירת "יעלה ויבוא", ואם נזכר אחרי שסיים "בונה ירושלים", יאמר "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, אשר נתן מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום חג הסוכות הזה את יום טוב מקרא קודש הזה, ברוך אתה ה', מקדש ישראל והזמנים". ואם נזכר לאחר מכן, יחזור לראש ברכת המזון ויברך שנית עם הזכרת יעלה ויבוא.

מתי חוזרים על שכחת יעלה ויבוא?

אולם כל זה נכון, דוקא בליל חג הסוכות, שאז יש חיוב מן התורה לאכול פת בסוכה, אבל ביום חג הסוכות בבוקר, וכן בשאר ימי החג, אם שכח להזכיר יעלה ויבוא, אינו חוזר לברך ברכת המזון, משום שהחיוב לחזור לראש ברכת המזון, תלוי בדיוק בנקודה הזו, האם יש חיוב לאכול פת באותה הסעודה, או שלא, ולכן, בימי חול המועד שאין חיוב לאכול פת, מי ששכח יעלה ויבוא, אינו חוזר לברך ברכת המזון. ואפילו ביום טוב ראשון של סוכות בבוקר, מכיון שיש פוסקים שסוברים שאין חיוב באכילת פת ביום טוב, אנו חוששים לדבריהם מפני ספק ברכות, ולכן השוכח להזכיר יעלה ויבוא בסעודת הבוקר, לא יחזור לברך שוב.

להערות והארות, הנצח ות,
לעילוי נשמת וכו' 054-8566615
לקבלת העלון במייל נא לכתוב ל:
8444774@Gmail.com

אהל לחידוש חידושים ופנינים לשולחן השבת

"חג הסוכות שבעת ימים לה"

מצוות סוכה נוהגת בין ביום ובין בלילה, שבעה ימים רצופים, בלי הפסק. לא-כן שאר המצוות, כגון ארבעת המינים, שאינן נוהגות בלילה. לכן נקרא החג על שם מצוות סוכה, ולא על שאר המצוות הנוהגות בו. (נחלת צבי)

"חג הסוכות שבעת ימים לה"

ראש השנה, שהוא יום של תחנונים ושבירת הלב, נקבע ליום אחד. גם יום הכיפורים, שהוא יום של תענית וסליחה ומחילה, אינו אלא יום אחד. אבל סוכות, שהוא זמן שמחתנו, אמרה תורה לחוג אותו שבעת ימים, כי הקב"ה רוצה שישראל יהיו שרויים בשמחה. (רש"י הירש)

"בסוכות תשבו שבעת ימים"

כתב הגאון רבי אליהו הכהן זצ"ל בספרו "אורחות חיים" "בסוכות תשבו שבעת ימים" ראשי תיבות "תשבי" כי מצוות סוכה מקרבת הגאולה, ובזכותה נשמע במהרה קול תשבי מבשרינו!

"מצוה קלה יש לי וסוכה שמה"

איתא בגמרא (עבודה זרה ג) שלעתיד לבוא ינסה הקדוש ברוך הוא את אומות העולם ויאמר להם מצוה קלה יש לי וסוכה שמה, לכו ועשו אותה, מיד כל אחד נוטל והולך ועושה סוכה בראש גגו, והקב"ה מוציא להם חמה מנרתיקה וכל אחד מבעט בסוכתו ויוצא. יש להבין מדוע תפסה הגמרא שכל אחד עושה את הסוכה 'בראש גגו' ולא בחצר וכדו'. אלא פירש הרה"ק רבי משה מקוברין שבוזה יהיה ניכר שבחם של ישראל, בעוד שבני ישראל מהדרים ומחפשים להכניס אורחים בסוכתם, ועושים סוכות ברשות הרבים, הרי הגוים ירצו להיות בטוחים שלא יבואו אורחים לסוכותיהם, ולכן יקימו אותם בראש הגג. "באספך מגרנד ומיקבך".

"אם אני כאן הכל כאן"

"אמרו עליו על הלל הזקן כשהיה שמח בשמחת בית השואבה אמר כן: אם אני כאן הכל כאן, ואם איני כאן מי כאן". כיצד זה הלל הזקן, הענוותן הגדול יעיד וישתבח בעצמו אם אני כאן הכל כאן ואם איני כאן מי כאן? ה"חתם סופר" מביא בדרשות, ביאור בשם רבו המובהק רבי פינחס הלוי הורוביץ זצ"ל רבה של פרנקפורט בעל "הפלאה": "אם אני כאן" – כלומר, אם אדם פחות- ערך כמוני נמצא כאן, הרי "הכל כאן" – כי אז כולם ראויים להיות כאן ולעבוד את ה'. "ואם איני כאן" – וסיבת מניעתיה תהיה אמנם, משום שאיני ראוי לכך, הרי "מי כאן" – הלא כל אחד יחשוד את עצמו כן, ונמצא שאיש לא יפקוד את בית ה' עד שיהא בית ה' שמם חלילה! (חיים שיש בהם)

אהל המעשה

"ושמחת בחגך... והיית אדך שמח"

"כמה עולות הנעליים שם למעלה?" המוכר הביט בחיך על הקונה והניד בראשו לשלילה. "עזוב, זה לא בשבילך". "מה זאת אומרת לא בשבילי?" התקצף הלקוח, "אני מוכן לשלם. כמה זה עולה?" "500 דולר!" הפטיר המוכר. "מה?!!" בלע הקונה לרגע את לשונו, "למה כל כך יקר?!" "אמרתי לך זה לא בשבילך", חגג המוכר ניצחון קטן. "אבל למה זה כל כך יקר?" התעקש הקונה, "מה כל כך מיוחד בהן?" "זה נעליים של תנין". "ואיפה אני משיג את זה?" לא ויתר הקונה. "בסוף העיר יש ביצה גדולה, שורצת תנינים. רק תעשה לעצמך טובה ואל תלך לשם בלי נשק", התנדב המוכר להזהיר את הבחור המוזר, "נורא מסוכן שם". בסוף היום החליט המוכר לעבור דרך הביצה, מעניין אם התימהוני הזה עדיין באזור. הוא לא טעה. הבחורצ'יק עמד בטבורה של הביצה, מבוסס עד ברכיו במים בוציים, בידיו רובה גדול והוא מסתכל לכל הכיוונים לראות אם יגיח תנין כלשהו. "תיזהר!" צעק לכיוונו המוכר. "תנין מאחוריך". הבחור הסתובב בלי להתרגש וירה צרור כדורים לעבר החיה הרצחנית. הוא התגלה כצלף מוכשר ובעל החיים הענק נפח את נפשו. תוך כדי שהבחור סותב את הגוף הארוך והכבד מחוץ למים, רואה המוכר עוד עשרה תנינים על גדות הביצה. "תגיד", הוא שואל בהלם את הבחור, "מה בדיוק אתה מחפש?" "זה לא יום המזל שלי", נאנח הבחור בעצב. "אחד עשר תנינים תפסתי. לאף אחד מהם לא היו נעליים..."

כן כן, גם אתם יודעים בהחלט את המצווה המרכזית של חג הסוכות. כל ילד יודע לשיר במגוון מנגינות "ושמחת בחגך והיית אדך שמח". ה'אבן עזרא' מפרש: "ושמחת בחגך והיית אדך שמח – מצווה לשמוח בחג הסוכות, ויש אומרים כי יברך לעתיד ותהיה לעולם שמח". וצריך להבין: מה פשר הסגולה הזו? ובכלל, כדי לקיים את הסגולה צריך הרי 'לשמוח', איך בעצם שמחים? מהי שמחה? למישהו יש את המתכון איך מגיעים אליה? בעולם הזה קשה לשמוח. אז אולי כדאי להפליג לשערי גן עדן, שם בוודאי יהיה לנו הרבה יותר קל לעסוק בשמחה. איך מגיעים לשם? הוראות הניווט כתובות בגמרא. במסכת תמיד (דף לב) מספרים חז"ל על הכובש הגדול, אלכסנדר מוקדון, שבא לשאול בעצתם של חכמי ישראל כיצד ללכת ל"מדינת אפריקיי", והשיבו לו שלא כדאי לו ללכת לשם, משום שהוא יצטרך לעבור דרך "הרי החושך" והוא עלול לאבד את חייו. "לא באתי לשאול אתכם אם כדאי ללכת", ענה המצביא הבלתי מנוצח, "כבר החלטתי שאני הולך! כיוון שאתם חכמים גדולים תנו לי רק עצה מהי הדרך הטובה ביותר לעשות זאת במינימום אבדות". קח חמורים לובים – השיבו לו חכמי ישראל – חמורים חזקים מאוד שמגיעים ממצרים, הם יכולים ללכת בחושך ולא נכשלים באבנים, כאשר אתה מתחיל לחצות את הרי החושך, תקשור לעצמך חבלים חזקים זה בזה, אחרי שתסיים את עיסוקיך מעבר להרי החושך ותרצה לחזור – פשוט תרכב לאורך החבלים שקשרת בדרך הלך – כך לא תטעה בחזור. עשה אלכסנדר מוקדון כדבריהם והצליח לעבור את הרי החושך, שם המתינה לו הפתעה: עיר שכולה נשים. רצה אלכסנדר מוקדון להילחם בהן ולכבוש אותן, כפי שעשה בכל המדינות שאליהן הגיע עד כה. שלחו הנשים לקראתו לאמור: "אם תנצח אותנו – לא תהיה לך שום גבורה ותהילה מזה, משום שבסך הכל ניצחת נשים, ואם תפסיד – לא יהיה ביזיון כביזיוןך". המצביא החזק נפל ביד צבא של נשים... דברי טעם אמרו. "תביאו לי לחם לאכול!" ציווה המצביא שרגיל שהכל מצייטים לפקודותיו. עד מהרה הוגש לו שולחן מזהב ועליו לחם. אף הוא מזהב... "אתן עושות ממני צחוק?" חרונו של אלכסנדר גאה בו עד להשחית. "איך אפשר לאכול לחם מזהב?" "אם רצית לאכול לחם", השיבוהו בחכמה, "היית נשאר בארמון שלך, באת לפה בשביל הזהב. הנה הוא לפניך"... כאשר יצא אלכסנדר מוקדון מן העיר, כתב על שער העיר: "אני אלכסנדרוס מוקדון הייתי שוטה, עד שהגעתי למדינת אפריקיי של הנשים, ולמדתי עצה מן הנשים"... בדרכו חזר לכיוון מדינתו, התיישב אלכסנדר על שפת מעיין אחד לאכול. בכליו היו דגים שנמלחו במלח רב כדי שיחזיקו מעמד להרבה ימים, כעת היה צריך לשטוף את הדגים להפיג את המליחות. תוך כדי שטיפת הדגים, גילה המוקדוני שריחם של הדגים נעשה משובח מאוד. הוא הסיק מכך שהמעיין הזה יוצא מ... גן עדן! הלך אלכסנדר (לפי אחת הדעות בגמרא) לאורך תוואי המעיין, ואכן הגיע לפתח הגן העליון שכל בריות תבל נכספות אליו. דפק על השער וביקש להיכנס. השיבו לו מבפנים "זה השער לה' צדיקים יבואו בו", ואתה, עם כל הכבוד, לא צדיק... מה שנכון – נכון. הוא לא צדיק. אבל לא איש כאלכסנדר ייכנע על נקלה. "אני מלך", טען בחיך של מנצחים, "ולפחות בעולם שממנו אני מגיע – אני חשוב. לכל הפחות תנו לי משהו מגן עדן". כנראה שהוא ידע מה לטעון ואיך, ומהשמים העניקו לו... גולגולת. כשחזר המלך למוקדון, שקל כנגד הגולגולת הזו את כל כספו וזהבו והמשקל נטה באופן חד וברור לטובת הגולגולת. הלך לחכמי ישראל ושאל אותם מה זה צריך להיות. ענו לו חכמי ישראל: "גולגולת מבשר ודם – לעולם לא תשבע מממון. כמה שיש ברשותה – לא יספיק לה". "ומי אמר לכם שזה ההסבר?" תבע המלך החכם הוכחה. "קח עפר ותכסה את עינייה", השיבו חכמי ישראל. <<<

<< זה עבד! באותו רגע שקלה הגולגולת כמשקלה האמיתי. הגה"צ רבי יעקב גלינסקי עומד ותוהה: הרי בגמרא למדנו שאלכסנדר חזר מהרי החושך בדיוק באותה הדרך שבה הלך - לפי החבלים שקשר, אם כן, מדוע רק בחזור שם לבו למעיין שבו שטף את הדגים, ואילו בהלך כלל לא הבחין בריח המיוחד שעולה מן המים? אלא שאלכסנדר היה אחוז רצון לכבוש - מתרץ רבי יענקליה - הוא היה להוט להשיג עוד ועוד. ממילא לבו לא היה פנוי להתבונן במה שנמצא סביבו. רק כאשר חזר בידיים ריקות ועם תשובה ניצחת של הנשים שאילפוהו בינה, גילה את המעיין המופלא שיוצא היישר מגן עדן. חג הסוכות נקרא בתורה 'חג האסיף', שבו אוספים את התבואה מהשדות - קוצרים יבול של שנה שלמה והלב מתרחב באושר למראה אסמי התבואה שמהם עתידים להתכלכל בשנה הקרובה. "צא מדירת קבע", מצווה התורה את היהודי בדיוק ברגע הזה, "ושב בדירת עראי". עזוב את כל הישי' שבדירת קבע, למשך שבוע שלם תעבור לגור בדירת עראי, המקום שמסמל את היאין. רק אם תתנתק מהישי' לפרק זמן מסוים, כשתפסיק לחפש את האושר באובססיביות בכסף ובזהב, ביישי' - תוכל לשמוח שמחה אמיתית, כזו שאינה כבולה בעבותות החומר. שמחה שאינה תלויה בדבר. במה שמחים כשאין? בכל מה שיש! מבולבלים? תחשבו על כל רגע של נשימה תקינה; על כל חיוך מהאדם שלפניך; על כל קרן שמש מלטפת; על מיליון ישי' קטנים שאנחנו י'לא סופרים' כי אנחנו עסוקים בחיפוש בלתי פוסק אחרי דברים חומריים, מקווים שאולי בתוכם מסתתר לו האושר.

חג הסוכות הוא ההזדמנות להפסיק לחפש נעליים ברגליים של התנינים. אין תנין כזה! חג הסוכות הוא הזמן ללמוד להתבונן בדברים הקטנים שסביבנו, לגלות שיגן עדן נמצא מתחת לאף שלנו. עכשיו נחזור לדברי האבן עזראי' שיהודי שיקיים כראוי יושמחת בחג'י ישמח כל החיים - והיית אך שמח'. אין כאן סגולה בלבד, יש כאן טיפ לחיים מאושרים: אם תדע לשמוח שבעה ימים במה שיאין - עם החום והרעש מהרחוב, עם סחיבת הכלים מהבית לסוכה ולהיפך, עם המקום הצר בסוכה והשולחן שנראה יותר כמו ספסל, עם כל הפרטים הקטנים שבבית ישי' ובסוכה יאין - תגלה ששמחה אמיתית לא תלויה במה שיש לך ובמה שאין לך. אתה תלמד שאם רק תרצה תוכל לשמוח בכל מצב. והיית אך שמח! - אם תרצו, זה גם מה שמספרת הגולגולת שקיבל אלכסנדר מוקדון מגן עדן. גם אם יהיו לאדם כמויות אינסוף של זהב וכסף - זו עדיין לא סיבה שיהיה לו אושר ושהוא יהיה שמח. כי עין האדם לעולם לא שבעה ממה שיש. רק אם ימכסים את העיניים ולומדים להפסיק לחפש בחוץ - מגלים את המשקל האמיתי, מקבלים פרופורציה לחיים ולומדים להעריך מה שחשוב באמת.

לא לחינם התבטא **הגאון מווילנא** (יום פטירתו, יט בתשרי) שהמצווה הקשה ביותר בתורה היא השמחה בחג הסוכות. שכן שבעה ימים מחויבים לשמוח ללא הרף. אולי נוכל לומר בדרך אפשר, שבשל כך מגיע 'שמחת תורה' מיד לאחר חג הסוכות. גם אם פה ושם היו אירועים שהעכירו את רוחך ולא הצלחת לשמוח בחג, יש משהו נוסף שמסוגל לשמחה אמיתית, והוא אינו תלוי דווקא במועד כזה או אחר: לימוד התורה הקדושה. פקודי ה' ישרים משמחי לב. בכל זמן. בכל מקום. בכל מצב. (במחשבה תחילה)

**לבריאות ברכה והצלחה
סמי בן חילוה הי"ו
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.**

**סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סניורה הי"ו**

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכנ"ס אור אבנר
רח' משה דיין קריית הסביונים יהוד
מנחה - בשעה 18:00

**בית הכנסת
"יעולי בבל"**
גי'יש הרב יוסף חיים זצ"ל

**תפילות בימי חול: שחרית - 7:30
מנחה - 18:00 ערבית - 18:45**

**שיעורי תורה שעה לפני מנחה
יום א' ב' ד' - רב בית הכנסת
הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א**

**יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א
יום ה' - הרב נאור דרשני שליט"א
יום ה' - הרב רפאל עגיב שליט"א
בשעה 20:00**

**תפילות שבת קודש:
(מנין פלג - שה"ש - 17:00 מנחה - 17:20)
שיר השירים - 18:00 מנחה - 18:15
קבלת שבת - 18:50
שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30
מנחה ב' - 18:00 ערבית - 19:00**

**שיעורי תורה בשבת:
הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10**

**"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה**

אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נג'ט ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו
טוביה שרבי בן נוימה ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

**תפילות שחרית - 7:00
מנחה וערבית (סמוכות) 18:05
שיעורי תורה מידי יום אחרי ערבית**

**חדש!! ערב שבת
מנחה וקבלת שבת
בפלג --- 17:00**

**לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00
ערבית מאוחרת: יום ב' 20:45 יום ד' 20:45 יום ה' 21:00**